Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi
Ondokuz Mayıs University Journal of Faculty of Education
e-ISSN: 2548-0278 OMU EFD, June 2025, 44(1): 41-70

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği: Bir Ölçek Uyarlama Çalışması

Adolescent-to-Parent Violence Scale: A Scale Adaptation Study

Ayyüce ÖKSÜZ[1], Ayşe Dilek ÖĞRETİR ÖZÇELİK[2]

[1]Artvin Çoruh Üniversitesi, Artvin, Türkiye
· **ayyuceoksuz@artvin.edu.tr** · ORCİD > 0000-0003-2195-1879
[2]Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye
· **dilekogretir@gmail.com** · ORCİD > 0000-0002-6380-4757

Makale Bilgisi/Article Information

Makale Türü/Article Types: Araştırma Makalesi/Research Article
Geliş Tarihi/Received: 21 Ocak/January 2024
Kabul Tarihi/Accepted: 12 Mart/March 2025
Yıl/Year: 2025 | **Cilt-Volume:** 44 | **Sayı-Issue:** 1 | **Sayfa/Pages:** 41-70

Atıf/Cite as: Öksüz, A., Öğretir Özçelik, A. D. "Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği: Bir Ölçek Uyarlama Çalışması - Adolescent-to-Parent Violence Scale: A Scale Adaptation Study" Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Ondokuz Mayıs University Journal of Faculty of Education, 44(1), June 2025: 41-70.

Sorumlu Yazar/Corresponding Author: Ayyüce ÖKSÜZ

Etik Kurul Beyanı/Ethics Committee Approv: "Araştırma için Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'ndan 03.08.2021 tarihli ve 2021/747 karar sayısı ile etik kurul izni alınmıştır. - Ethical approval for the study was obtained from the Gazi University Scientific Research and Publication Ethics Committee with the decision number 2021/747 dated 03.08.2021."

https://doi.org/10.7822/omuefd.1423438

ERGENDEN EBEVEYNE ŞİDDET ÖLÇEĞİ: BİR ÖLÇEK UYARLAMA ÇALIŞMASI

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, Contreras ve arkadaşları (2019) tarafından, 12-18 yaşındaki çocuklar için geliştirilen, Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin (EEŞ-Ö) (Child-To-Parent Violence Questionnaire) (CPV-Q) Türkçeye uyarlanması kapsamında geçerlik ve güvenirlik çalışmasının yapılmasıdır. Orijinal formu İngilizce olan ölçek, önce Türkçeye çevrilmiştir. Çeviri, psikolojik danışma ve rehberlik, çocuk gelişimi ve eğitimi, ölçme ve değerlendirme ile Türkçe alanlarında uzman kişiler tarafından incelenmiş ve geri bildirimler doğrultusunda düzenlenmiştir. Yapılan bu düzenlemeler sonucunda ölçeğin son versiyonu oluşturulmuştur. Ölçeğin son hali ile Doğu Karadeniz'deki bir il ve ilçelerindeki 12-18 yaşındaki 589 ergenden veri toplanmıştır. EEŞ-Ö yapı geçerliğini test etmek amacıyla ebeveyne şiddet gösterme sıklığı için birinci ve ikinci düzey doğrulayıcı faktör analizi (DFA), ebeveyne şiddet gösterme nedeni için ise birinci düzey DFA uygulanmıştır. Ebeveyne şiddet gösterme sıklığı anne ve baba için paralel 28 madde, 4 faktörden (psikolojik, fiziksel, finansal/ekonomik, kontrol/baskı) oluşarak orijinal versiyon ile uyum göstermiştir. Ebeveyne şiddet nedeni de 8 madde, 2 faktörden (proaktif ve reaktif) oluşarak orijinal versiyon ile uyum gösterdiği tespit edilmiştir. Analizler sonucunda ÇEŞ-Ö'nin Türkçe versiyonunun, orijinal versiyonunu desteklediği, Türk 12-18 yaşındaki çocukların ebeveyne şiddet davranışlarını değerlendirme için araştırmalarda kullanılabileceği ortaya konulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Çocuk, Ergen, Ebeveyne Şiddet, Geçerlik, Güvenirlik.

❋❋❋

ADOLESCENT-TO-PARENT VIOLENCE SCALE: A SCALE ADAPTATION STUDY

ABSTRACT

This study aims to conduct a validity and reliability study within the scope of adapting the Child-To-Parent Violence Questionnaire (CPV-Q) developed by Contreras et al. (2019) for children aged 12-18 years to Turkish The original English version of the scale was initially translated into Turkish. This translation was reviewed by experts specializing in psychological counseling and guidance, child development and education, measurement and evaluation, and Turkish language. Revisions were made based on their feedback, and the finalized version of the scale was prepared. The final version of the scale collected data from 589 ado-

lescents aged 12-18 years in a province and its districts in the Eastern Black Sea region. In order to test the construct validity of the scale, it was tested with first and second-level confirmatory factor analysis (CFA) for the frequency of parental violence and first-level CFA for the reason for parental violence. The frequency of parental violence was consistent with the original version, consisting of 28 items and four factors (psychological, physical, financial/economic, control/pressure) in parallel for the mother and father. The reason for parental violence was also found to be consistent with the original version with eight items and two factors (proactive and reactive).). As a result of the analyses, it was revealed that the Turkish version of the CPV-Q supported the original version and could be used in research to evaluate parent-directed violent behaviors among Turkish children aged 12 to 18.

Keywords: Child, Adolescent, Violence Against Parents, Validity, Reliability.

❋❋❋

GİRİŞ

Ergenlik dönemindeki şiddet tüm kültür ve toplumları kapsayan bir olgudur. Türkiye'de şiddet hakkında yapılan çalışmalar okul ortamındaki şiddet (Durmuş, 2013), flört şiddeti (Üçok Demir, Irmak, Murat, & Perdahlı Fiş, 2016), siber şiddet (Gürkan, Atabay, & Gezgin, 2022) gibi farklı türlere yöneliktir. Ergenlerin gerçekleştirdiği diğer bir şiddet türü ise aile içi şiddet içerisinde yer alan çocuktan ebeveyne şiddettir. Bu şiddet türü, bir çocuk tarafından ebeveyni üzerinde kasıtlı olarak güç ve kontrol kazanmak amacıyla fiziksel, psikolojik veya mali zarara yol açmayı hedefleyen herhangi bir eylem olarak tanımlanmaktadır (Cottrell, 2001). Fiziksel şiddet, ebeveyne vurma, bir şey fırlatma, yumruklama, tokatlama ve itmeyi kapsamaktadır. Psikolojik şiddet, eleştirme, aşağılama, kendine ve ebeveyne zarar vermekle tehdit etme, evden kaçma ve kalıcı hale gelen bağırmayı içerir. Finansal/ekonomik şiddet, izinsiz bir şeyler alma, çalma, ebeveynin karşılayamayacağı şeyleri talep etmeyi içerir (Agnew & Huguley, 1989). Kontrol/etki alanı ise ilk olarak Contreras ve arkadaşları tarafından ortaya konularak, tartışma esnasında son sözü söylemek, ebeveyninin duygularını yok sayarak istediği yönde değiştirmeye çalışmak olarak tanımlanmaktadır (Contreras, Bustos-Navarrete, & Cano-Lozano, 2019).

Çocuktan ebeveyne şiddet önemli bir konu olmasına rağmen diğer şiddet türlerine kıyasla alan yazında yeterince araştırılmamaktadır. Son zamanlarda bu tür şiddetin ani artış göstermesi nedeniyle yaygınlık oranı ve etkileyen faktörler araştırılmakta, alan yazının odağı haline gelmektedir (Beckman ve ark., 2017; Calvete ve ark., 2013; Contreras ve Cano-Lozano, 2014, 2015, 2016a; Condry ve Miles, 2014; Margolin ve Baucom, 2014). Ebeveyne şiddet uygulamanın yaygınlık oranları: Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'da fiziksel şiddetin %11 ile %22, psikolojik

şiddetin ise %51 ile %75 arasında; İspanya'da ise fiziksel şiddetin %7.8 ile %8.4, psikolojik şiddetin ise %91 ile %95.8 arasında değiştiği bildirilmiştir (Pagani, Larocque ve ark., 2003; Margolin ve Baucom, 2014). Amerika ve Birleşik Devletleri ve Kanada'da geliştirilen ölçme araçları finansal/ekonomik şiddet türünü kapsamadığı için bu yaygınlık oranı bilinmemektedir. İspanya'daki ölçme araçlarından bazıları finansal/ekonomik şiddeti kapsadığı için yaygınlık oranı %29.8-%59 arasında olduğuna ulaşılmaktadır (Condry ve Miles, 2014; Margolin ve Baucom, 2014).

Çocuktan Ebeveyne Şiddet (ÇEŞ) yaygınlık oranı ve araştırmaları son on yılda artmış olsa da ilk olarak 1979 yılında Harbin ve Madden tarafından "Hırpalanmış Ebeveyn Sendromu" kavramıyla ifade edilmiştir (Edenborough ve ark., 2008; Walsh & Krienert, 2009). Bu kavram fiziksel saldırganlığı ve sözel/sözsüz tehditleri kapsaması nedeniyle yıllar içerisinde kontrol altına alma, hükmetme, finansal ve psikolojik şiddeti de içerecek şekilde genişletilmiştir (Arias-Rivera ve García, 2020; Routt ve Anderson, 2011). Hırpalanmış Ebeveyn Sendromunun kapsamı değiştiği için alan yazına Çocuktan Ebeveyne Şiddet olarak geçmiştir (Condry & Miles, 2014). Kavramın içeriğinin zamanla genişlemesi ve yapılan çalışmaların artmasıyla çeşitli ölçme araçları da geliştirilmiştir. Ulaşılabilen alan yazında çocuktan ebeveyne şiddet ile ilk olarak Straus ve Douglas (2004) tarafından, Çatışma Taktikleri Ölçeğine (Conflict Tactic Scales) dayalı Ebeveyn-Çocuk Çatışmaları Ölçeğini geliştirmişlerdir (Conflict Tactic Scales Child-Parents). Ebeveyn ve çocuk arasındaki çatışmayı değerlendirmek için geliştirilen ölçek, altı maddeden oluşmakta ve hem ebeveynlere hem de ergenlere uygulanabilmektedir. Ölçek, disiplin, ihmal, fiziksel ve psikolojik saldırganlığı içermektedir. Çocuktan ebeveyne şiddetle ilgili yurtdışındaki bazı ölçme araçları ise: Raine ve arkadaşları (2006) tarafından 7-16 yaşındaki erkek çocukların ebeveyne şiddet uygulama nedenlerini karşılaştırmak amacıyla geliştirdikleri Reaktif-Proaktif Saldırganlık Ölçeğidir (Rective-Proactive Aggression Questionnaire). Ibabe ve Jaureguizar (2010) tarafından geliştirilen Aile İçi Şiddet Ölçeği (Intra-family Violence Scale) ise çocuktan ebeveyne, ebeveynden çocuğa ve eşlerin birbirine şiddet uygulamasını değerlendirmek için dokuz maddeden oluşan bir ölçme aracıdır. Çocuktan anneye yönelik şiddeti ölçmek için ise Edenborough ve arkadaşları (2011), 10-24 yaşındaki çocuklara sahip anneler için Çocuktan Anneye Şiddet Ölçeğini (Child-to-Mother Violence Scale) geliştirmişlerdir. Annelerle yapılan görüşmeler sonucu oluşturulan ölçek, 30 açık uçlu soru ve üç alt boyuttan (çocuktan şiddet görme deneyimi, tehdit veya şiddet içeren davranış, eylemler) oluşmaktadır. Calvete ve arkadaşları (2013) ergenin ebeveyne uyguladığı psikolojik, fiziksel saldırganlığı ve bu saldırganlıkların nedenini ölçmek için Ergen Çocuktan Ebeveyne Saldırganlık Ölçeğini (The Adolescent Child-to-Parent Aggression Questionnaire) geliştirmişlerdir. Ölçek, 20 paralel maddeden oluşmakta ve anne ve baba için ayrı doldurulmaktadır. 10 maddenin yedisi psikolojik, üçü fiziksel saldırganlığa yöneliktir. Saldırganlığın nedenini reaktif ve proaktif şeklinde açıklayıp iki açık uçlu sorudan oluşmaktadır. Contreras ve arkadaşları (2019) tarafından geliştirilen Çocuktan Ebeveyne Şiddet Ölçeği (ÇEŞ-Ö) ise (Child-to-Parent

Violence Questionnaire) ergenlerin ebeveynlere şiddet uygulama düzeylerini ve nedenlerini ölçmek için geliştirilmiştir. Ölçek, anne ve baba için ayrı doldurulacak şekilde olup, şiddet uygulama düzeyleri için 14, nedenleri için sekiz maddeden oluşmaktadır. Şiddet uygulama düzeylerinin alt boyutları; psikolojik, fiziksel, finansal şiddet ve kontrol/etki alanıdır. Şiddet nedenlerinin alt boyutları ise reaktif ve proaktif nedenlerdir. Jiménez-García ve arkadaşları (2020) bu ölçeğin Şili'deki ergenler için uyarlama çalışmasını yapmışlardır. Uyarlama çalışma sonucunda da geçerlik ve güvenirlik sonuçları benzerlik göstermiştir.

Türk alan yazında ise; Sezer (2008) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan Çiftler Arası Şiddeti Kabul Ölçeği, Demirbağ Polat (2010) tarafından 6. Sınıf öğrencileri için Şiddete Yönelik Tutum Ölçeği Çocuk Formu, Çetin (2011) tarafından Ergenler için Şiddete Yönelik Tutum Ölçeği, Kaya ve Bilgin (2012) tarafından Şiddete Maruz Kalma Ölçeği, Pişkin ve arkadaşları (2014) tarafından Öğretmen Şiddeti Ölçeği, Sapmaz ve arkadaşları (2017) tarafından DSM-5 Agorafobi Şiddet Ölçeği Çocuk Formu, Türk ve arkadaşları (2020) tarafından Şiddet Yaşantıları Ölçeği Gözden Geçirilmiş Formu çalışmaları ergenlik dönemindeki şiddetle ilgili bazı ölçme araçlarına ulaşılmıştır. Bu ölçme araçları ise ebeveyne şiddeti ölçmemektedir. Alan yazında Aile içi şiddete maruz kalma ile ilgili Yıldırım ve Kızmaz (2018) tarafından geliştirilen Aile İçi Şiddet Ölçeğine ulaşılmıştır. Bu ölçeğin amacı ise ortaöğretim öğrencilerinin aile içi şiddete maruz kalma durumunu ölçmektir.

ÇEŞ, son yıllarda artış gösterdiğinden önleyici ve daha derinlemesine incelenmelere ihtiyaç duyulmaktadır (Calvete ark., 2013). Amerika, Kanada ve İspanya gibi ülkelerde ebeveyne şiddet düzeyiyle ilgili veriler ve önleyici müdahaleler bulunmaktadır (Beckman ve ark., 2017). Türkiye'de ise bir veri bulunmamakta ve bundan dolayı derinlemesine inceleme yapılamamaktadır. Yurt içinde ÇEŞ ile ilgili bir ölçme aracının olmaması, Çocuktan Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin de ergen tarafından anne ve baba için ayrı bir şekilde doldurulması, cinsel şiddet dışındaki şiddet türleri ve şiddet nedenlerini kapsaması, diğer ölçeklerin kontrol/etki alanını kapsamayıp bu ölçeğin alt faktörlerinden olması sebebiyle Türk kültüründeki ergenler için uyarlama çalışması yapılarak geçerlik güvenirliğine bakılmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Yurt içinde ÇEŞ ile ilgili şiddet uygulama nedenleriyle ilgili bir ölçme aracının olmaması, Çocuktan Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin de ergen tarafından anne ve baba için ayrı bir şekilde doldurulması, cinsel şiddet dışındaki şiddet türleri ve şiddet nedenlerini kapsaması, diğer ölçeklerin kontrol/etki alanını kapsamayıp bu ölçeğin alt faktörlerinden olması sebebiyle Türk kültüründeki ergenler için uyarlama çalışması yapılarak geçerlik güvenirliğine bakılması bir ihtiyaçtır. Bu araştırma, Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin (EEŞ-Ö) Türkçe uyarlaması yapılarak geçerlik güvenirliğine bakılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırma, metodolojik geçerlik güvenirlik çalışmasıdır. Ölçek uyarlama çalışmaları, bir ölçme aracının farklı kültürlere ve dillere uyarlanması amacıyla gerçekleştirilen psikometrik çalışma sürecini ifade etmektedir (Deniz, 2007; Hambleton & Patsula, 1998).

Çalışma Grubu

Çalışma grubu belirlenirken basit tesadüfi örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem, anket araçlarıyla yapılan nicel çalışmalarda, yaygın olarak kullanılan bir yöntemdir. Bu yöntemde tüm bireyler çalışmaya katılmak için eşit fırsata sahiptir, seçim sürecinin tamamen rastlantısal şekilde gerçekleştiği bir yaklaşımı temel almaktadır. Çalışma grubundan evrene genelleme yapılmasına olanak sağladığından bu çalışmada basit tesadüfi örnekleme yöntemi kullanılmıştır (Christensen ve ark. 2015). Ölçek uygulaması, Gazi Üniversitesi'nden alınan 03.08.2021 tarihli ve 2021-747 numaralı etik kurul onayı ile gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunu, 2021-2022 Eğitim-Öğretim yılında Doğu Karadeniz Bölgesi'ndeki bir il ve ilçelerindeki Milli Eğitim'e bağlı okullarda öğrenim gören ergenlere hem çevrimiçi hem de yüz yüze olarak uygulanmıştır. Veri toplama zamanında okulda bulunan öğrencilere yüz yüze, bulunmayan öğrencilere ise çevrimiçi şeklinde uygulanmıştır. Çalışma grubunu; 198 ergen (%33.6) Anadolu Lisesinde, 288 ergen (%49.8) Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesinde ve 103 ergen (%17.4) İmam Hatip Lisesinde öğrenim gören, 12-18 yaş aralığındaki toplam 589 ergen oluşturmaktadır. Bu grubun 311'i (%52.8) erkek, 278'i (%47.2) kız ergendir.

Veri Toplama Araçları

Çocuktan Ebeveyne Şiddet Ölçeği (ÇEŞ-Ö). Contreras ve arkadaşları (2019) tarafından 12-18 yaşındaki ergenlerin şiddet uygulama sıklıkları ve nedenlerini incelemek için geliştirilen, 2 alt ölçekten oluşan ölçme aracıdır. İlk alt ölçek şiddet uygulama sıklığını değerlendirmektedir. Bu alt ölçek anne-baba için ayrı doldurulmakta ve 28 paralel maddeden oluşmaktadır. Maddeleri yanıtlamak için 5'li Likert derecelendirme anahtarı [0: Hiç Gerçekleştirmedim, 1: Nadiren (Bir Kez), 2: Bazen (2-3 Kez), 3: Çoğu Zaman (4-5 Kez), 4: Sıklıkla (6 veya Daha Fazla)] kullanılmaktadır. Şiddet uygulama sıklığının alt faktörleri; psikolojik (4 madde), fiziksel (3 madde), finansal/ekonomik şiddet (3 madde) ve kontrol/etki alanıdır (4 madde).

İkinci alt ölçek ise şiddet uygulama nedenleridir. Bu alt ölçek, 8 maddeden oluşmakta ve 4'lü Likert derecelendirme anahtarı (0: Hiç, 1: Bazen, 2: Çoğu Zaman, 3: Her Zaman) kullanılmaktadır. Şiddet uygulama nedenlerinin alt faktörleri; reaktif (5 madde) ve proaktif (3 madde) nedenlerdir.

Bu çalışmada ölçme aracı ergenlere uygulandığından ismi "Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği (EEŞ)" olarak uyarlanmıştır.

İşlem Süreci

Bu çalışmada, ilk olarak Contreras'tan ölçeğin uyarlaması için izin alınmış ve dilsel eşdeğerlik sınanmıştır. Orijinali İngilizce olan ölçek, önce Türkçeye çevrilmiş, ardından çevirinin doğruluğunu kontrol etmek amacıyla tekrar İngilizceye çevrilmiştir (Looman & Farrag, 2009). Bu çeviriler İngilizce bölümündeki 1 okutman, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik bölümünde 2 öğretim üyesi, Çocuk Gelişimi ve Eğitimi bölümünde 1 öğretim görevlisi ve 1 öğretim üyesi tarafından kontrol edilip anlam kaybı olup olmadığına bakılmıştır. Anlam kaybı olmadığına yönelik görüş birliği sağlanmıştır. Bu aşamadan sonra şiddet kavramında uzman 5 kişi maddelerin ilgili alt faktörleri ölçüp ölçmediğine, örneklem grubuna uygun olup olmadığına yönelik görüşleri alınmıştır. Kontrol/etki alt boyutunun, psikolojik alt boyutu ile birleştirilebileceği fakat orijinal ölçekte yer aldığı için birleştirilmemesinde görüş birliği sağlanmıştır. Görüş ve öneriler sonucunda maddelerin anlaşılırlığı, okunabilirliği, cevaplama için gereken sürenin belirlenmesine yönelik 12-18 yaşındaki 30 ergene pilot çalışma yapılmıştır (Crocker & Algina, 1986). Yapılan pilot çalışma, bireysel olarak uygulanmış, her madde sesli okutulmuştur. Sesli okutulurken maddeler hakkında ne düşündükleri, nasıl anladıkları sorulup yanlış anlayıp anlamadıkları belirlenmiştir. Pilot çalışma sonucunda maddelerin doğru anlaşıldığı tespit edilmiştir. Bunun sonucunda kontrol/etki alt boyutunun ayrı bir boyut yer alması gerektiğine karar verilerek pilot çalışmadan farklı 589 ergene geçerlik güvenirlik için uygulanmıştır.

Verilerin Analizi

589 ergene uygulandıktan sonra veriler ilk olarak SPSS 20 programına girilip eksik ve uç değerler kontrol edilmiştir. Ardından Lisrel 8 programında Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin Türk kültüründe geçerli ve güvenilir olup olmadığına yönelik Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) ve Cronbach Alpha katsayısı ile ilgili analizler yapılmıştır. DFA'inde modelin istaitstiksel uyumunu incelemek için Yaklaşık Hata Karelerinin Karekökü Hatası (RMSEA), Standartlaştırılmış Hata Karelerinin Karekökü (SRMR), Karşılaştırmalı Uyum İyiliği İndeksi (CFI), Normlanmamış Uyum İyiliği İndeksi (NNFI), Düzeltilmiş Uyum İyiliği İndeksi (NNFI) ve Uyum İyiliği İndeksi (GFI) değerlerine bakılmıştır. RMSEA indeksi için 0.05'in

altındaki değerler iyi uyum, 0.05–0.08 arası kabul edilebilir uyum, 0.08'in üstü ise zayıf uyum olarak değerlendirilmektedir (Hu & Bentler, 1999). SRMR ise 0.08 veya daha düşük değerler iyi uyumun göstergesidir. CFI, NNFI, AGFI ve GFI indeksleri 0.90 veya üzerindeki değerler genellikle iyi uyum olarak kabul edilmektedir (Hu & Bentler, 1999; Schermelleh-Engel ve ark., 2003). Ölçeğin iç tutarlılığını ölçmek için Cronbach alfa katsayısı hesaplanmıştır. Bir ölçek veya testin maddelerin birbiriyle ne kadar tutarlı olduğunu belirlemek için Cronbach alfa kullanılmaktadır. Cronbach alfa değeri (genellikle 0.70 ve üzeri), maddelerin ortak bir yapıyı ölçtüğünü ve ölçeğin güvenilir olduğunu göstermektedir (Büyüköztürk, 2022; Pallant, 2020; Tabachnick ve ark., 2013).

Geçerlik, Güvenirlik ve Etik

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin Türk kültüründe geçerli olup olmadığına yönelik DFA gerçekleştirilmiştir. Orijinal ölçekte şiddet uygulama sıklığının toplam puanına yönelik ikinci düzey DFA'ya bakılmamıştır. Bu çalışmada toplam bir puan vermek için ikinci düzey DFA hesaplanmıştır. Şiddet uygulama nedenlerinin doğası gereği toplam puan elde edilemeyeceğinden ikinci düzey DFA'ya bakılmamıştır. Ölçeğin güvenilirliğine yönelik de Cronbach Alfa iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. İlgili değerlere Bulgular kısmında yer verilmiştir (Çarkçı, 2020; Erkuş, 2022)..

Etik Kurul İzin Bilgileri

Yapılan bu çalışmada "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur.

Etik Değerlendirmeyi Yapan Kurul Adı: Gazi Üniversitesi

Etik Değerlendirme Kararının Tarihi: 03.08.2021

Etik Değerlendirme Belgesi Sayı Numarası: 2021-747

BULGULAR

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği

Anne Formu

EEŞ-Ö Anne Formunun Türk kültüründe geçerliliğini değerlendirmek için Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) gerçekleştirilmiştir. Birinci düzey DFA sonuçlarında, ölçeğin veriyle iyi bir uyum gösterdiği ortaya konulmuştur ($\chi 2/sd=3.14$;

RMSEA [%90] =0.060 [0.052- 0.069] SRMR=0.052; CFI=0.96; NNFI=0.95; AGFI=0.92; GFI=0.95). Maddelerin faktör yük değerleri 0.30 ile 0.90 arasında değiştiği ve faktörler arasında anlamlı ilişkiler bulunduğu gözlenmiştir (Şekil 1).

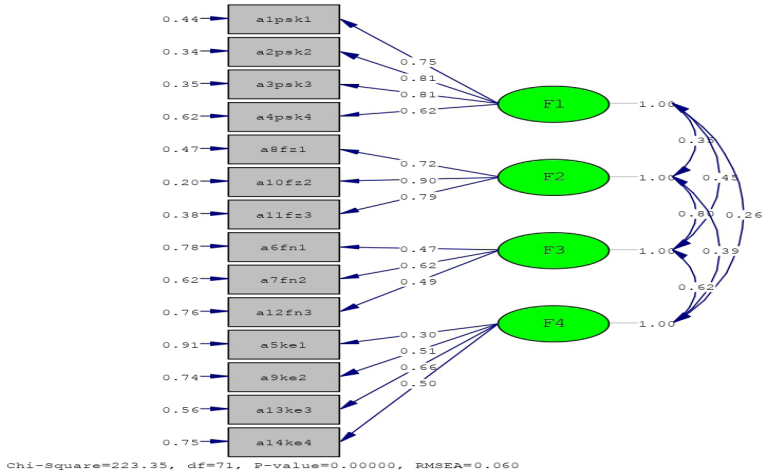

*F1= Psikolojik; F2=Fiziksel; F3=Finansal/Ekonomik; F4=Kontrol/Etki

Şekil 1. *Ergenin Ebeveynine Yönelik Şiddeti Ölçeği – Anne Formu DFA Yol Analizi*

Pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler tespit edilmesi üzerine, ilgili alan yazın ve ölçeğin orijinal yapısını göz önünde bulundurarak faktörlerin ortak bir "ebeveyne yönelik şiddet" alt boyutunu temsil edip etmediğini test etmek amacıyla ikinci düzey DFA yapılmıştır. İkinci düzey DFA sonuçları da veriyle iyi bir uyum göstermiştir ($\chi 2/sd=3.14$; RMSEA [%90] =0.060 [0.052- 0.069] SRMR=0.052; CFI=0.96; NNFI=0.95; AGFI=0.92; GFI=0.95). Faktörler arasındaki faktör yükleri incelendiğinde Psikolojik ile Fiziksel arasındaki faktör yükü 0.35, Psikolojik ile Finansal/Ekonomik 0.45, Psikolojik ile Kontrol/Etki 0.26; Fiziksel ile Finansal/Ekonomik 0.80, Fiziksel ile Kontrol/Etki 0.39; Finansal/Ekonomik ile Kontrol/Etki ise 0.62'dir. Cohen'in (1988) önerdiği etki büyüklüğü sınıflandırması (0.10 = küçük, 0.30 = orta, 0.50 = büyük) dikkate alındığında faktörler arasında orta ve büyük düzeyde etki büyüklüğüne sahip ilişkiler olduğu söyleyebiliriz. Bununla birlikte Gignac ve Szodorai (2016), literatürde korelasyon katsayılarının genellikle 0.50 seviyesine ulaşmadığını, bu nedenle Cohen'in standartlarının çok zorlayıcı olabileceği şeklinde eleştiride bulunmuştur. Araştırmacılar, özellikle 0.10, 0.20 ve 0.30 korelasyonlarını sırasıyla nispeten küçük, tipik ve nispeten büyük olarak değerlendirilebileceğini önermiştir.

Ölçeğin anne formunun güvenirliğini değerlendirmek amacıyla Cronbach Alfa iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. Cronbach alfa katsayıları psikolojik, fiziksel, finansal/ekonomik ve kontrol/etki faktörleri için sırasıyla; 0.83, 0.83, 0.51 ve 0.54'tür. Ölçeğin genelinin iç tutarlılık katsayısı ise 0.77'dir.

Baba Formu

Ergenin Ebeveyne Şiddet Ölçeği Baba Formunun Türk kültüründe geçerliliğini değerlendirmek için DFA gerçekleştirilmiştir. Birinci düzey DFA sonuçları, ölçeğin veriyle iyi bir uyum gösterdiği gözlenmiştir ($\chi 2/sd=3.43$; RMSEA [%90] =0.064 [0.056- 0.073] SRMR=0.052; CFI=0.96; NNFI=0.94; AGFI=0.92; GFI=0.94). Maddelere ait faktör yük değerleri 0.19 ile 0.84 arasında değişim göstermekte olup, faktörler arasında anlamlı ilişkilerin bulunduğu gözlemlenmektedir (Şekil 2).

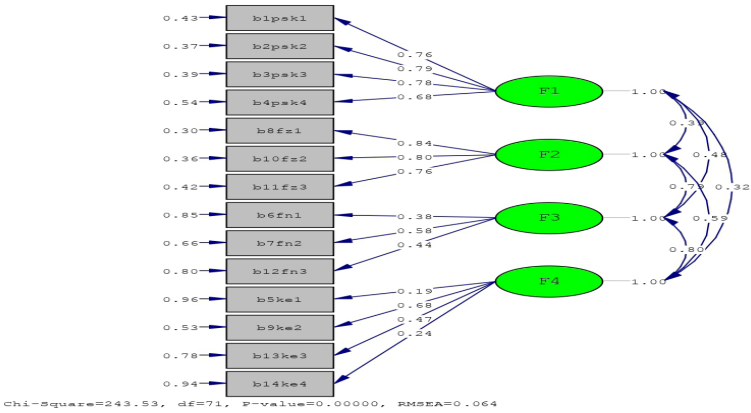

*F1= Psikolojik; F2=Fiziksel; F3=Finansal/Ekonomik; F4=Kontrol/Etki

Şekil 2. *Ergenin Ebeveynine Yönelik Şiddeti Ölçeği – Baba Formu DFA Yol Analizi*

Anne Formunda da olduğu gibi pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler tespit edilmesi üzerine, ilgili alan yazın ve ölçeğin orijinal yapısı göz önünde bulundurarak faktörlerin ortak bir "ebeveyne yönelik şiddet" alt boyutunu temsil edip etmediğini test etmek amacıyla ikinci düzey DFA yapılmıştır. İkinci düzey DFA sonuçları da veriyle iyi bir uyum göstermiştir. ($\chi 2/sd=3.35$; RMSEA [%90] =0.063 [0.055- 0.072] SRMR=0.053; CFI=0.96; NNFI=0.95; AGFI=0.92 ;GFI=0.94).

Ölçeğin baba formunun güvenirliğini değerlendirmek amacıyla Cronbach Alfa iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. Cronbach alfa katsayıları psikolojik, fiziksel, finansal/ekonomik ve kontrol/etki faktörleri için sırasıyla; 0.84, 0.84, 0.41 ve 0.48'dir. Ölçeğin genelinin iç tutarlılık katsayısı ise 0.76'dır.

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği-Nedenleri Alt Ölçeği

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin nedenlerinin Türk kültüründeki geçerliğini değerlendirmek amacıyla DFA yapılmıştır. Birinci düzey DFA sonuçları, ölçeğin veri ile düşük düzeyde uyum gösterdiği tespit edilmiştir ($\chi 2/sd=7.58$; RMSEA [%90] =0.11 [0.090, 0.12] SRMR=0.054; CFI=0.92; NNFI=,88; AGFI=,89; GFI=,94). Düşük düzeyde uyumu iyileştirmek için modifikasyon önerileri incelenmiştir. Bu önerilere dayalı olarak proaktif boyutta yer alan 4. ve 5. maddeler arasında hata kovaryansı modele eklenmiştir. Gerçekleştirilen modifikasyonun ardından, model-veri uyumunun önemli ölçüde iyileştiği, modelin iyi uyum gösterdiği gözlemlenmiştir ($\chi 2/sd=3,51$; RMSEA [%90] =0.065 [0.048 0.083] SRMR=0.042; CFI=0.97; NNFI=0.95; AGFI=0.95; GFI=0.97). Maddelere ait faktör yük değerleri 0.36 ile 0.63 arasında değişim göstermekte olup, faktörler arasında anlamlı ilişkilerin bulunduğu gözlemlenmektedir (Şekil 3).

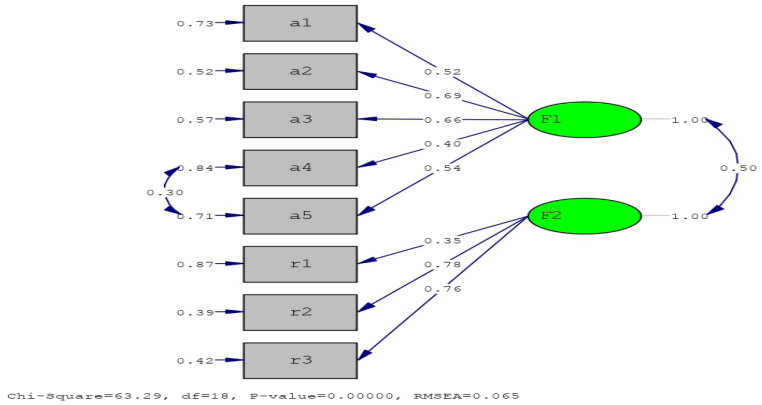

*F1=Proaktif, F2=Reaktif

Şekil 3. *Ergenin Ebeveynine Yönelik Şiddet Nedenleri Ölçeği – DFA Yol Analizi*

Ergenden Ebeveynine Yönelik Şiddet Nedenleri alt ölçeğinin güvenirliğini değerlendirmek amacıyla Cronbach alfa iç tutarlık kat sayısı hesaplanmıştır. Cronbach alfa iç tutarlık kat sayıları proaktif ve reaktif için sırasıyla 0.71 ve 0.6'dır.

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırmada, Contreras ve arkadaşları (2019) tarafından geliştirilen Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin Türk kültürüne uyarlama kapsamında geçerlik ve güvenirlik çalışmasının yapılması amaçlanmıştır. Buna yönelik ilk olarak Contreras'tan ölçek uyarlaması için izin alınıp dil eş değerliği sınanmıştır. Dil eşdeğerliği

için İngilizce bölümünde okutman ve Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik bölümünde İngilizce diline hâkim 2 öğretim üyesi tarafından kontrol edilip anlam kaybı olup olmadığına bakılmıştır. "Şiddet" kavramında uzman 5 kişinin maddelerin ilgili alt faktörleri ölçüp ölçmediği, örneklem grubuna uygun olup olmadığı ile ilgili görüşleri alınmıştır. Görüş ve öneriler sonucunda maddelerin anlaşılırlığı, okunabilirliği, cevaplama için gereken sürenin belirlenmesine yönelik 12-18 yaşındaki 30 ergene pilot çalışma yapılmıştır (Crocker & Algina, 1986). Pilot çalışmadan sonra farklı bir örneklem grubuna, ölçeğin Türk kültüründe geçerli ve güvenilir olup olmadığına bakmak için son hali uygulanmıştır. Geçerlik ve güvenirlik için veriler öncelikle SPSS 20 programına girilip, uç, eksik veriler kontrol edilmiştir. Daha sonra Lisrel 8 programında Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) yapılmış ve Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır. Orijinal ölçekte anne ve baba formuna yönelik toplam puan elde edilmemektedir. Bu araştırmada toplam puan elde edilebilir olup olmadığına bakmak için ikinci düzey DFA'ya da bakılmıştır (Çarkçı, 2020; Erkuş, 2022).

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği-Anne Formunun birinci düzey DFA için sonuçları, veri ile iyi düzeyde uyum göstermiştir ($\chi 2/sd=3.14$; RMSEA [%90] =0.060 [0.052- 0.069] SRMR=0.052; CFI=0.96; NNFI=0.95; AGFI=0.92; GFI=0.95). $\chi 2/sd$, 5'ten küçükse iyi düzeyde, RMSEA ve SRMR değerlerinin 0.08'ten küçükse iyi uyum, CFI, NNFI ve GFI değerleri 0.95 üzerinde olması sebebiyle mükemmel uyum, AGFI değerinin 0.90 üzerinde olması sebebiyle iyi uyum göstermektedir. Orijinal ölçek ve Şili'de yapılan uyarlama çalışması ile benzer sonuçlar görülmektedir. İkinci düzey DFA'da veri ile iyi düzeyde uyum göstermektedir ($\chi 2/sd=3.14$; RMSEA [%90] =0.060 [0.052- 0.069] SRMR=0.052; CFI=0.96; NNFI=0.95; AGFI=0.92; GFI=0.95). Bu analiz sonucunda Anne formu için genel toplam puan elde edilebilir niteliktedir (Crocker & Algina, 1986). Anne formunun güvenirliğine yönelik Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı hesaplanmış ve psikolojik, fiziksel, finansal/ekonomik ve kontrol/etki alanı için değerleri sırasıyla 0.83, 0.83, 0.51 ve 0.54'tür. Psikolojik ve fiziksel faktörleri 0.80'den büyük olduğu için yüksek düzeyde güvenilirdir. Finansal/ekonomik ve kontrol/etki alanı faktörleri 0.60'tan küçük olduğu için kabul edilebilir düzeyde olmasına rağmen, diğer faktörlere göre düşüktür. Orijinal ölçekte ve Şili'de yapılan uyarlamada da finansal/ekonomik ve kontrol/etki alanları için benzer sonuçlar görülmektedir. Bunun nedeni diğer şiddet türlerine kıyasla iki faktörün kapsam içerisine almanın daha zor olabileceği düşünülmektedir. Gelecekteki araştırmalarda, iki faktörle ilgili ölçme araçlarına yeni maddelerin eklenmesine yönelik tavsiye edilebilir. Ölçeğin toplamı için Cronbach alfa kat sayısı 0.77'dir, bu değer de orijinal ve Şili'de yapılan uyarlama çalışması ile benzer sonuçlar göstermektedir.

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği-Baba Formunun birinci düzey DFA sonuçları, veri ile iyi uyum göstermektedir ($\chi 2/sd=3.43$; RMSEA [%90] =0.064 [0.056-0.073] SRMR=0.052; CFI=0.96; NNFI=0.94; AGFI=0.92; GFI=0.94). $\chi 2/sd$, 5'ten

küçük olduğu için iyi düzeyde, CFI değeri 0.95'ten büyük olduğu için mükemmel uyum, NNFI, AGFI ve GFI değerleri 0.90 üzerinde olduğu için iyi uyum göstermektedir. Orijinal ölçekte ve Şili'deki uyarlama araştırmasında da benzer sonuçlar görülmektedir. İkinci düzey DFA sonuçları, veri ile iyi düzeyde uyum tespit edilmiştir (χ2/sd=3.35; RMSEA [%90] =0.063 [0.055- 0.072] SRMR=0.053; CFI=0.96; NNFI=0.95; AGFI=0.92 ;GFI=0.94). Baba Formu için genel toplam puan elde edilebilir niteliktedir (Crocker & Algina, 1986). Baba formunun güvenirliğine yönelik Cronbach alfa iç tutarlık katsayısına bakıldığında fiziksel, finansal/ekonomik şiddet ve kontrol/etki alanı değerleri sırasıyla 0.84, 0.84, 0.41, 0.48'tir. Finansal/ekonomik şiddet ve kontrol/etki alanı Anne formundaki gibi diğer iki faktöre göre düşüktür. Maddelerin faktör yükleri 0.40'ın üzerinde olduğu için kabul edilebilir. Orijinal ölçek ve Şili'deki uyarlama çalışmasında da finansal/ekonomik şiddet ve kontrol/etki alanı düşük düzeydedir. Ölçeğin genel toplamı için Cronbach alfa kat sayısı 0.76'dır. Orijinal ölçek ve Şili'de uyarlaması yapılan ölçek için benzer sonuçlar görülmektedir. Orijinal ölçek ve Şili'de uyarlaması yapılan ölçek için benzer sonuçlar görülmektedir. Hem anne hem de baba formunda, finansal/ekonomik şiddet ve kontrol/etki şiddetiyle ilgili bulgular düşük çıkmıştır. Bu durum, çalışma grubundaki ergenlerin finansal/ekonomik şiddet veya kontrol/etki şiddeti gibi davranışlara ilişkin farkındalıklarının düşük olmasından kaynaklanabilir. Kontrol/etki şiddeti boyutu, Contreras ve arkadaşları (2019) tarafından yakın zamanda oluşturulduğu için alanyazında yeterli sayıda çalışma bulunmamaktadır. Bu konuyla ilgili hem daha fazla çalışma yapılması hem de ölçeklere daha fazla madde eklenerek farklı sosyoekonomik ve kültürlerde, geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarının tekrarlanması önerilmektedir. Hem anne hem de baba formunda, finansal/ekonomik şiddet ve kontrol/etki şiddetiyle ilgili bulgular düşük çıkmıştır. Bu durum, çalışma grubundaki ergenlerin finansal/ekonomik şiddet veya kontrol/etki şiddeti gibi davranışlara ilişkin farkındalıklarının düşük olmasından kaynaklanabilir. Kontrol/etki şiddeti boyutu, Contreras ve arkadaşları (2019) tarafından yakın zamanda oluşturulduğu için alanyazında yeterli sayıda çalışma bulunmamaktadır. Bu konuyla ilgili hem daha fazla çalışma yapılması hem de ölçeklere daha fazla madde eklenerek farklı sosyoekonomik ve kültürlerde, geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarının tekrarlanması önerilmektedir.

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği-Nedenleri Alt Ölçeği

Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin şiddet nedenleri Türk kültüründe geçerli olup olmadığına bakmak amacıyla birinci düzey DFA yapılmıştır. Bunun sonucunda ölçeğin düşük düzeyde veri ile uyum gösterdiği görülmüştür (χ2/sd=7.58; RMSEA [%90] =0.11 [0.090, 0.12] SRMR=0.054; CFI=0.92; NNFI=0.88; AGFI=0.89; GFI=0.94). Orijinal ölçeğin yapısına sadık kalmak amacıyla madde atımı yerine öncelikle modifikasyon yapılmıştır. Yapılan modifikasyon sonucunda proaktif faktörü için 4. ve 5. maddeler arasında hata kovaryansı modele eklenmiştir (Cro-

cker & Algina, 1986). Bu modifikasyonun ardından iyi düzeyde model-veri uyumu görülmüştür ($\chi 2/sd=3.51$; RMSEA [%90] =0.065 [0.048 0.083] SRMR=0.042; CFI=0.97; NNFI=0.95; AGFI=0.95; GFI=0.97). Orijinal ölçek ve Şili'deki uyarlama çalışmasında da modifikasyon sonrası iyi düzeyde uyum göstermiştir. Nedenleri alt ölçeğinin güvenirliğine yönelik Cronbach alfa kat sayısı proaktif ve reaktif faktörler için sırasıyla 0.71 ve 0.6'dır. Orijinal ölçek ve Şili'deki uyarlama çalışmasında da benzer sonuçlar görülmüştür. Sonuç olarak Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeği Türk kültüründe geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak nitelendirilebilir.

Bu çalışmadaki tüm ölçümler ergenlerin kendi bildirimleri ile sınırlıdır. Bu nedenle ebeveynlerden alınacak bildirimlerin de eklenmesi, ebeveyne şiddeti farklı boyutlarda açıklamada daha etkili olabilir. Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin çalışma grubunu belirli bir sosyoekonomik ve kültürdeki ergenler oluşturmaktadır. Farklı sosyoekonomik ve kültürlerde de uygulayarak çalışma grubu genişletilebilir. Finansal/ekonomik ve kontrol/etki alt boyutlarını geliştirmek için daha fazla çalışma yapılması ebeveyne şiddet hakkında bilgi edinilmesini sağlayacaktır. Gelecekteki çalışmalarda, ebeveyne şiddet ile farklı olgular arasında (Örnek olarak empati, hoşgörü, genel şiddet düzeyi gibi) ilişkisel çalışmalar yapılabilir. Ergenlikten yetişkinliğe geçiş sürecindeki ebeveyn-çocuk ilişkilerindeki değişimler uzunlamasına çalışmalar yapılabilir. Çalışmanın sonuçları, ebeveyne şiddet davranışını kısa ve kolay bir şekilde değerlendirmek için geçerli bir araç olduğunu göstermektedir.

TEŞEKKÜR VE AÇIKLAMALAR

Çalışmamıza katkı sağlayan tüm öğrencilere teşekkür ederiz.

ÇIKAR ÇATIŞMASI

Makalenin yazarları arasında, çalışma kapsamında herhangi bir kişisel ve finansal çıkar çatışması bulunmamaktadır.

YAZAR KATKISI

Çalışma Dizaynı: AÖ(%50), ADÖÖ(%50)

Veri Toplama: AÖ(%100)

İstatistiksel Analiz: AÖ(%50), ADÖÖ(%50)

Makalenin Hazırlanması: AÖ(%50), ADÖÖ(%50)

KAYNAKLAR

Agnew, R., & Huguley, S. (1989). Adolescent violence towards parents. *Journalof Marriage and the Family, 51,* 699-711.

Arias-Rivera, S., & García, V. H. (2020). Theoretical framework and explanatory factors for child-to-parent violence: A scoping review. *Anales de psicología/annals of psychology, 36(2),* 220-231. doi:https://doi.org/10.6018/analesps.338881

Beckmann, L., Bergmann, M. C., Fischer, F., & Mößle, T. (2017). Risk and protective factors of child-to-parent violence: A comparison between physical and verbal aggression. *Journal of Interpersonal Violence, 36(3-4),* NP1309-1334NP. doi:https://doi.org/10.1177/0886260517746129

Büyüköztürk, Ş. (2022). *Sosyal Bilimler için Veri Analizi El Kitabı: İstatistik, Araştırma Deseni SPSS Uygulamaları ve Yorum* (29. Baskı). Pegem Akademi.

Calvete, E., Gámez-Guadix, M., Orue, I., González-Diez, Z., de Arroyabe, E. L., Sampedro, R., . . . Borrajo, E. (2013). Brief report: the adolescent child-to-parent aggression questionnaire: An examination of aggressions against parents in spanish adolescents. *Journal of Adolescence, 36(6),* 1077-1081. doi:https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2013.08.017

Calvete, E., Orue, I., & Gámez-Guadix, M. (2013). Child-to-parent violence: Emotional and behavioral predictors. *Journal of Interpersonal Violence, 28(4),* 755-772. doi:https://doi.org/10.1177/0886260512455869

Cohen, J. (1988). Statistical power analysis for the behavioral sciences (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Condry, R., & Miles, C. (2014). Adolescent to parent violence: Framing and mapping a hidden problem. *Criminology & Criminal Justice, 14(3),* 257-275. doi:https://doi.org/10.1177/1748895813500155

Contreras, L., & Cano-Lozano, M. C. (2014). Family profile of young offenders who abuse their parents: A comparison with general offenders and non-offender adolescents. *Journal of Family Violence, 29,* 901-910. doi:https://doi.org/10.1007/s10896014-9637-y

Contreras, L., & Cano-Lozano, M. C. (2015). Exploring psychological features in adolescents who assault their parents: A different profile of young offenders?. *The Journal of Forensic Psychiatry Psychology, 26,* 224-241. doi:https://doi.org/10.1080/14789949.201

Contreras, L., & Cano-Lozano, M. C. (2016a). Child-to-parent violence: the role of exposure to violence and its relationship to social-cognitive processing. *The European Journal of Psychology Applied to Legal Context, 2,* 43-50. doi: https://doi.org/10.1016/j.e

Contreras, L., Bustos-Navarrete, C., & Cano-Lozano, M. C. (2019). Child-to-parent violence questionnaire (CPV-Q): Validation among Spanish adolescents. *International Journal Of Clinical And Health Psychology, 19(1),* 67-74. doi:https://doi.org/10.1016/j.ijchp.2018.09.001

Cottrell, B. (2001). *Parent abuse: The abuse of parents by their teenage children.* Canada: Family Violence Prevention Unit, Health Canada.

Crocker, L., & Algina, J. (1986). *Introduction to classical and modern test theory.* Orlando, FL 32887: Holt, Rinehart and Winston, 6277 Sea Harbor Drive.

Çarkçı, J. (2020). *Sosyal Bilimlerde ölçek geliştirme kılavuzu*. Konya: Çizgi Kitabevi.

Çetin, H. (2011). Ergenler için şiddete yönelik tutum ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışması. İlköğretim Online, 10(1), 68-79.

Demirbağ-Bolat, S. (2010). İlköğretim 6. sınıf öğrencilerinin şiddete yönelik tutum ve zorba-kurban olma durumlarının aile içi şiddet açısından incelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.

Deniz, Z. (2007). The Adaptation of Psychological Scales. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES),* 40(1), 1-16. https://doi.org/10.1501/Egifak_0000000180

Durmuş, E. (2013). Ergen bakış açısıyla okulda şiddet ve çözüm önerileri. *E-International Journal Of Educational Research, 4(3),* 41-57.

Edenborough, M., Jackson, D., Mannix, J., & Wilkes, L. M. (2008). Living in the red zone: the experience of child-to-mother violence. *Child & Family Social Work, 13(4),* 464-473. doi: https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2008.00576.x

Edenborough, M., Wilkes, L. M., Jackson, D., & Mannix, J. (2011). Development and validation of the child-to-mother violence scale. *Nurse Researcher, 18(2),* 63-76. doi:DOI: 10.7748/nr2011.01.18.2.63.c8285

Erkuş, A. (2022). *Psikolojide* ölçme ve ölçek geliştirme-*I* (6. b.). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.

Gürkan, H., Atabay, E., & Gezgin, D. M. (2022). Lise öğrencileri arasında dijital şiddet: siber zorbalık, akıllı telefon bağımlılığı ve medya okuryazarlık arasındaki ilişki. *Trakya Eğitim Dergisi, 12(3),* 1799-1820. doi:https://doi.org/10.24315/tred.1115385

Gignac, G. E., & Szodorai, E. T. (2016). Effect size guidelines for individual differences researchers. *Personality and individual differences,* 102, 74-78.

Hambleton, R. K., & Patsula, L. (1998). Adapting tests for use in multiple languages and cultures. *Social indicators research*, 45, 153-171.

Ibabe, I., & Jaureguizar, J. (2010). Child-to-parent violence: Profile of abusive adolescents and their families. *Journal of Criminal Justice, 38(4),* 616–624. doi:https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2010.04.034

Jiménez-García, P., Pérez, B., Contreras, L., & Cano-Lozano, M. C. (2020). Analysing child-to-parent violence in Chilean adolescents: Prevalence and reasons. *Current Psychology, 11,* 1-12. doi:https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.590097

Kaya, F., & Bilgin, H. (2012). Şiddete Maruz Kalma Ölçekleri Türkçe uyarlaması: Lise öğrencilerinde geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Anatolian Journal of Psychiatry/Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 13(2), 151-157.

Looman, W., & Farrag, S. (2009). (2009). Psychometric properties and cross-cultural equivalence of the Arabic Social Capital Scale: Instrument development study. *International Journal of Nursing Studies, 46*, 45-54. doi:https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2008.07.010

Margolin, G., & Baucom, B. R. (2014). Adolescents 'Aggression to parents: longitudinal links with parents' physical aggression. *Journal of Adolescent Health, 55(5),* 645-651. doi:https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2014.05.008

Pallant, J. (2020). SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using IBM SPSS. *Taylor & Francis.*

Pışkın, M., Atik, G., Çınkır, Ş., Öğülmüş, S., Babadoğan, C., & Çokluk, Ö. (2014). The development and validation of the teacher violence scale. *Eurasian Journal of Educational Research,* 1-20. doi:https://doi.org/10.14689/ejer.2014.56.3

Raine, A., Dodge, K., Loeber, R., Gatzke-Kopp, L., Lynam, D., Reynolds, C. S.-L., & Liu, J. (2006). The Reactive–Proactive Aggression Questionnaire: Differential correlates of reactive and proactive aggression in adolescent boys. *Aggressive Behavior: Official Journal of the International Society for Research on Aggression, 32(2),* 159-171. doi:https://doi.org/10.1002/ab.20115

Routt, G., & Anderson, L. (2011). Adolescent violence towards parents. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma, 20(1),* 1-19. doi:https://doi.org/10.1080/10926771.2011.537595

Sezer, Ö. (2008). Çiftler arası şiddeti kabul ölçeğinin Türkçeye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışmaları. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 9(16), 1-15.

Straus, M. A., & Douglas, E. M. (2004). A short form of the Revised Conflict Tactics Scales, and Typologies for Severity and Mutuality. *Violence and Victims, 19(5),* 507-520. doi:https://doi.org/10.1891/vivi.19.5.507.63686

Tabachnick, B. G., Fidell, L. S., & Ullman, J. B. (2013). Using multivariate statistics (Vol. 6, pp. 497-516). *Boston, MA: Pearson.*

Türk, T., Kocatürk, M., & Koç, S. (2020). Şiddet Yaşantıları Ölçeği-gözden geçirilmiş formunun Türkçeye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Trakya Eğitim Dergisi, 10(2),* 505-518. doi:https://doi.org/10.24315/tred.614768

Üçok Demir, N., Irmak, M. Y., Murat, D., & Perdahlı Fiş, N. (2016). Cinsel istismara uğrayan ergen adli olgularda flört ilişkisinde şiddet varlığı. *Anatolian Journal of Psychiatry/Anadolu Psikiyatri Dergisi, 17(3),* 240-247. doi:doi:10.5455/apd.210566

Walsh, J. A., & Krienert, J. L. (2009). A decade of child-initiated family violence: comparative analysis of child—parent violence and parricide examining offender, victim, and event characteristics in a national sample of reported incidents. *Journal of Interpersonal Violence, 24(9),* 1995-2005. doi:https://doi.org/10.1177/0886260508323661

Yalin Sapmaz, S. ,Ozek Erkuran, H. ,Ergin, D. ,Ozturk, M., Sen Celasin, N. , Karaarslan, D. , Koroglu, E. ,ve Aydemir, O. (2017). Validity and reliability of the Turkish Version of the DSM-5 "Severity Measure for Agoraphobia-child age 11–17. *Dusunen Adam The Journal of Psychiatry and Neurological Sciences*, (30), 217-223. doi: 10.5350/DAJPN2017300305

Yıldırım, İ., & Kızmaz, Z. (2019). Aile içi şiddet ile öğrencilerin akademik başarı durumları arasındaki ilişki: Ortaöğretim öğrencileri üzerine bir araştırma. *Mukaddime Journal, 10(2).* doi:https://doi.org/10.19059/mukaddime.551026

❋❋❋

ADOLESCENT-TO-PARENT VIOLENCE SCALE: A SCALE ADAPTATION STUDY

ABSTRACT

The aim of this study is to conduct the validity and reliability analysis of the Turkish adaptation of the Child-to-Parent Violence Questionnaire (CPV-Q), developed by Contreras et al. (2019) for children aged 12–18. The original English version of the scale was first translated into Turkish. The translation was reviewed by experts in the fields of psychological counseling and guidance, child development and education, measurement and evaluation, and Turkish language, and revised based on their feedback. Following these revisions, the final version of the scale was prepared. Data were collected from 589 adolescents aged 12–18 residing in a province and its districts in the Eastern Black Sea region of Turkey. To assess construct validity, first- and second-order confirmatory factor analyses (CFA) were conducted for the frequency of child-to-parent violence, while first-order CFA was conducted for the reasons for such violence. The frequency dimension, which includes parallel items for mothers and fathers, comprised 28 items and four factors (psychological, physical, financial/economic, and control/coercion), aligning with the original version. Similarly, the reasons dimension consisted of 8 items and two factors (proactive and reactive), also consistent with the original version. The analyses indicated that the Turkish version of the CPV-Q supports the structure of the original version and can be used in research to assess child-to-parent violence behaviors among Turkish adolescents aged 12–18.

Keywords: Child, Adolescent, Violence Against Parents, Validity, Reliability.

❋❋❋

ERGENDEN EBEVEYNE ŞİDDET ÖLÇEĞİ: BİR ÖLÇEK UYARLAMA ÇALIŞMASI

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, Contreras ve arkadaşları (2019) tarafından, 12-18 yaşındaki çocuklar için geliştirilen, Ergenden Ebeveyne Şiddet Ölçeğinin (EEŞ-Ö) (Child-To-Parent Violence Questionnaire) (CPV-Q) Türkçeye uyarlanması kapsamında geçerlik ve güvenirlik çalışmasının yapılmasıdır. Orijinal formu İngilizce olan ölçek, önce Türkçeye çevrilmiştir. Çeviri, psikolojik danışma ve rehberlik, çocuk gelişimi ve eğitimi, ölçme ve değerlendirme ile Türkçe alanlarında uzman kişiler tarafından incelenmiş ve geri bildirimler doğrultusunda düzenlenmiştir. Yapılan bu düzenlemeler sonucunda ölçeğin son versiyonu oluşturulmuştur. Ölçeğin

son hali ile Doğu Karadeniz'deki bir il ve ilçelerindeki 12-18 yaşındaki 589 ergenden veri toplanmıştır. EEŞ-Ö yapı geçerliğini test etmek amacıyla ebeveyne şiddet gösterme sıklığı için birinci ve ikinci düzey doğrulayıcı faktör analizi (DFA), ebeveyne şiddet gösterme nedeni için ise birinci düzey DFA uygulanmıştır. Ebeveyne şiddet gösterme sıklığı anne ve baba için paralel 28 madde, 4 faktörden (psikolojik, fiziksel, finansal/ekonomik, kontrol/baskı) oluşarak orijinal versiyon ile uyum göstermiştir. Ebeveyne şiddet nedeni de 8 madde, 2 faktörden (proaktif ve reaktif) oluşarak orijinal versiyon ile uyum gösterdiği tespit edilmiştir. Analizler sonucunda ÇEŞ-Ö'nin Türkçe versiyonunun, orijinal versiyonunu desteklediği, Türk 12-18 yaşındaki çocukların ebeveyne şiddet davranışlarını değerlendirme için araştırmalarda kullanılabileceği ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Ergen, Ebeveyne Şiddet, Geçerlik, Güvenirlik.

❋❋❋

INTRODUCTION

Violence during adolescence is a phenomenon that spans all cultures and societies. In Turkey, studies on violence have focused on various types such as school violence (Durmuş, 2013), dating violence (Üçok Demir, Irmak, Murat, & Perdahlı Fiş, 2016), and cyber violence (Gürkan, Atabay, & Gezgin, 2022). Another form of violence exhibited by adolescents is child-to-parent violence, which falls within the scope of domestic violence. This type of violence is defined as any act perpetrated by a child that intentionally causes physical, psychological, or financial harm to gain power and control over a parent (Cottrell, 2001). Physical violence includes hitting a parent, throwing objects, punching, slapping, and pushing. Psychological violence consists of criticizing, belittling, threatening to harm oneself or the parent, running away from home, and persistently shouting. Financial/economic violence involves taking or stealing items without permission and demanding things that the parent cannot afford (Agnew & Huguley, 1989). The control/influence dimension was first introduced by Contreras and colleagues and is defined as behaviors such as insisting on having the final word during arguments and disregarding the parent's emotions to manipulate outcomes (Contreras, Bustos-Navarrete, & Cano-Lozano, 2019).

Although child-to-parent violence is an important issue, it has not been studied as extensively in the literature compared to other forms of violence. Recently, the increasing prevalence of this type of violence has drawn attention to its frequency and contributing factors, making it a central topic in the field (Beckman et al., 2017; Calvete et al., 2013; Contreras & Cano-Lozano, 2014, 2015, 2016a; Condry & Miles, 2014; Margolin & Baucom, 2014). Prevalence rates for child-to-parent violence indicate that physical violence ranges from 11% to 22% and psychologi-

cal violence from 51% to 75% in the United States and Canada; in Spain, these rates range from 7.8% to 8.4% for physical violence and from 91% to 95.8% for psychological violence (Pagani, Larocque et al., 2003; Margolin & Baucom, 2014). Since measurement tools developed in the United States and Canada do not include financial/economic violence, prevalence rates for this dimension are unknown. However, some Spanish instruments do cover financial/economic violence, with reported prevalence rates ranging from 29.8% to 59% (Condry & Miles, 2014; Margolin & Baucom, 2014).

Although the prevalence and research on Child-to-Parent Violence (CPV) have increased over the past decade, the phenomenon was first conceptualized in 1979 by Harbin and Madden under the term "Battered Parent Syndrome" (Edenborough et al., 2008; Walsh & Krienert, 2009). Initially referring to physical aggression and verbal/non-verbal threats, this concept was later expanded to include control, dominance, financial, and psychological abuse (Arias-Rivera & García, 2020; Routt & Anderson, 2011). Due to the evolving scope of the term, it has since been adopted in the literature as Child-to-Parent Violence (Condry & Miles, 2014). Along with the broader conceptualization and growing body of research, various measurement tools have been developed. One of the earliest instruments related to CPV in the literature was introduced by Straus and Douglas (2004), who developed the Parent-Child Conflict Tactics Scale based on the Conflict Tactics Scales (CTS). This scale consists of six items and can be administered to both parents and adolescents. It includes subdimensions such as discipline, neglect, physical, and psychological aggression. Other international instruments addressing CPV include the Reactive-Proactive Aggression Questionnaire developed by Raine et al. (2006) to compare motives for violence among boys aged 7–16; the Intra-family Violence Scale created by Ibabe and Jaureguizar (2010), which consists of nine items and evaluates violence from children to parents, parents to children, and between partners; and the Child-to-Mother Violence Scale developed by Edenborough et al. (2011) for mothers of children aged 10–24. Based on interviews with mothers, this instrument comprises 30 open-ended questions and three subdimensions: experiences of violence from the child, threatening or violent behavior, and specific acts. Calvete et al. (2013) developed the Adolescent Child-to-Parent Aggression Questionnaire to measure psychological and physical aggression by adolescents against their parents, as well as the reasons behind such behavior. The scale includes 20 parallel items, separately answered for mothers and fathers, with seven items focusing on psychological aggression and three on physical aggression. It also contains two open-ended questions that assess the reasons for aggression, categorized as reactive or proactive. Finally, the Child-to-Parent Violence Questionnaire (CPV-Q) developed by Contreras et al. (2019) was designed to assess adolescents' levels and reasons for violence toward their parents. The scale is completed separately for mothers and fathers and consists of 14 items for the levels of violence and 8 items for its causes. Subdimensions of violence levels include psychologi-

cal, physical, financial violence, and control/influence, while subdimensions of the causes of violence include reactive and proactive motivations. Jiménez-García et al. (2020) conducted the adaptation of this scale for Chilean adolescents, and the adaptation study yielded similar results regarding its validity and reliability.

In the Turkish literature, several measurement tools related to violence during adolescence have been developed or adapted. These include: the Acceptance of Couple Violence Scale adapted into Turkish by Sezer (2008); the Attitudes Toward Violence Scale—Child Form developed by Demirbağ Polat (2010) for 6th-grade students; the Attitudes Toward Violence Scale for Adolescents developed by Çetin (2011); the Exposure to Violence Scale developed by Kaya and Bilgin (2012); the Teacher Violence Scale developed by Pişkin et al. (2014); the DSM-5 Agoraphobia Severity Scale—Child Form developed by Sapmaz et al. (2017); and the Revised Version of the Violence Exposure Scale developed by Türk et al. (2020). Although these instruments address various aspects of adolescent violence, none of them specifically measure violence directed toward parents. In the context of domestic violence, the Domestic Violence Scale developed by Yıldırım and Kızmaz (2018) is available in the literature. The aim of this scale is to assess secondary school students' exposure to domestic violence.

Given the recent increase in Child-to-Parent Violence (CPV), there is a growing need for preventive and in-depth investigations (Calvete et al., 2013). In countries such as the United States, Canada, and Spain, there is existing data and preventive interventions regarding levels of CPV (Beckman et al., 2017). However, in Turkey, there is a lack of such data, which prevents comprehensive analysis of the issue. The absence of a measurement tool specific to CPV in the national literature, combined with the unique features of the Child-to-Parent Violence Questionnaire—such as being administered separately by adolescents for both mother and father, covering types of violence other than sexual violence, and including the dimension of control/influence not addressed by other instruments—highlights the need for a cultural adaptation of the scale for Turkish adolescents and an examination of its validity and reliability. Therefore, this study aims to adapt the Child-to-Parent Violence Questionnaire (CPV-Q) into Turkish and to evaluate its psychometric properties in terms of validity and reliability.

METHOD

Research Design

This study is a methodological validity and reliability investigation. Scale adaptation studies refer to the psychometric process of adapting a measurement tool to different cultures and languages (Deniz, 2007; Hambleton & Patsula, 1998).

Study Group

In selecting the study group, the simple random sampling method was employed. This method is widely used in quantitative research involving survey instruments. It is based on the principle that all individuals have an equal chance of being selected, with the selection process being entirely random. Because it allows for generalization from the sample to the population, this method was preferred for the present study (Christensen et al., 2015). The scale was administered with ethical approval obtained from Gazi University on 03.08.2021 (approval number: 2021-747). The study group consisted of adolescents enrolled in schools affiliated with the Ministry of National Education in a province and its districts in the Eastern Black Sea Region during the 2021–2022 academic year. The scale was administered both online and face-to-face: students present at school during data collection were reached in person, while those absent were contacted online. The study group comprised a total of 589 adolescents aged between 12 and 18 years, of whom 198 (33.6%) were attending Anatolian High Schools, 288 (49.8%) were enrolled in Vocational and Technical Anatolian High Schools, and 103 (17.4%) were studying at Imam Hatip High Schools. Among the participants, 311 (52.8%) were male and 278 (47.2%) were female.

Data Collection Instruments

Child-to-Parent Violence Questionnaire (CPV-Q): This measurement tool, developed by Contreras et al. (2019), consists of two subscales designed to examine the frequency and underlying reasons for violent behaviors exhibited by adolescents aged 12 to 18.

The first subscale assesses the frequency of violence. It is completed separately for mothers and fathers and includes 28 parallel items. A 5-point Likert scale is used to respond to the items [0: Never, 1: Rarely (Once), 2: Sometimes (2–3 times), 3: Often (4–5 times), 4: Very Often (6 times or more)]. The subdimensions of violence frequency include psychological (4 items), physical (3 items), financial/economic violence (3 items), and control/influence (4 items).

The second subscale addresses the reasons for violent behavior. This subscale consists of 8 items and uses a 4-point Likert scale [0: Never, 1: Sometimes, 2: Often, 3: Always]. The subdimensions of reasons for violence include reactive (5 items) and proactive (3 items) motivations.

In this study, since the instrument was administered to adolescents, it was adapted and renamed as the Adolescent-to-Parent Violence Questionnaire (APV-Q) in the Turkish version.

Procedure

In this study, permission was first obtained from Contreras for the adaptation of the scale, and linguistic equivalence was assessed. The original English version of the scale was first translated into Turkish and then back-translated into English to verify the accuracy of the translation (Looman & Farrag, 2009). The translations were reviewed by a lecturer from the Department of English, two faculty members from the Department of Psychological Counseling and Guidance, one lecturer, and one faculty member from the Department of Child Development and Education, who all confirmed that there was no semantic loss. Next, five experts in the field of violence were consulted regarding whether the items adequately measured the intended subfactors and whether they were appropriate for the target sample. Although it was suggested that the control/influence subdimension could be combined with the psychological subdimension, a consensus was reached to retain it as a separate factor in accordance with the original version of the scale. A pilot study was then conducted with 30 adolescents aged 12–18 to assess the clarity and comprehensibility of the items, as well as the time required to complete the scale (Crocker & Algina, 1986). The pilot was administered individually, with each item read aloud. Participants were asked what they thought the items meant and how they interpreted them to identify any misunderstandings. The pilot study confirmed that the items were understood correctly. As a result, it was decided to retain the control/influence subdimension as a separate factor, and the final version was administered to a different sample of 589 adolescents for validity and reliability analysis.

Data Analysis

After the administration of the scale to 589 adolescents, the data were first entered into SPSS 20 and checked for missing and outlier values. Subsequently, Confirmatory Factor Analysis (CFA) and Cronbach's alpha reliability analyses were conducted using LISREL 8 to examine whether the Adolescent-to-Parent Violence Scale was valid and reliable within Turkish culture. Model fit in the CFA was evaluated using the Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA), Standardized Root Mean Square Residual (SRMR), Comparative Fit Index (CFI), Non-Normed Fit Index (NNFI), Adjusted Goodness-of-Fit Index (AGFI), and Goodness-of-Fit Index (GFI). RMSEA values below 0.05 indicate a good fit, values between 0.05 and 0.08 indicate acceptable fit, and values above 0.08 indicate poor fit (Hu & Bentler, 1999). SRMR values of 0.08 or below also indicate good fit. CFI, NNFI, AGFI, and GFI values of 0.90 or above are generally considered to reflect good model fit (Hu & Bentler, 1999; Schermelleh-Engel et al., 2003). Cronbach's alpha coefficient was calculated to assess the internal consistency of

the scale. This coefficient indicates the degree of consistency among items in a scale or test. A Cronbach's alpha value of 0.70 or higher typically suggests that the items measure a common construct and that the scale is reliable (Büyüköztürk, 2022; Pallant, 2020; Tabachnick et al., 2013).

Validity, Reliability, and Ethics

A Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted to examine the validity of the Adolescent-to-Parent Violence Scale within the context of Turkish culture. In the original scale, second-order CFA was not performed for the total score of violence frequency. However, in this study, a second-order CFA was calculated in order to derive a total score. Due to the nature of the violence motivation items, a total score could not be calculated; thus, second-order CFA was not applied to that section. To assess the reliability of the scale, Cronbach's alpha internal consistency coefficients were calculated. The relevant values are presented in the Results section (Çarkçı, 2020; Erkuş, 2022).

Ethics Approval Information

This study fully adhered to the ethical principles outlined in the "Directive on Scientific Research and Publication Ethics of Higher Education Institutions."

Name of the Ethics Committee: Gazi University

Date of Approval: 03.08.2021

Approval Document Number: 2021-747

FINDINGS

Adolescent-to-Parent Violence Scale (APV-S)

Mother Form

Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted to assess the validity of the APV-Q Mother Form within Turkish culture. The results of the first-order CFA indicated a good fit between the model and the data ($\chi^2/df = 3.14$; RMSEA [90% CI] = 0.060 [0.052–0.069]; SRMR = 0.052; CFI = 0.96; NNFI = 0.95; AGFI = 0.92; GFI = 0.95). The factor loadings of the items ranged between 0.30 and 0.90, and significant correlations were observed among the factors (Figure 1).

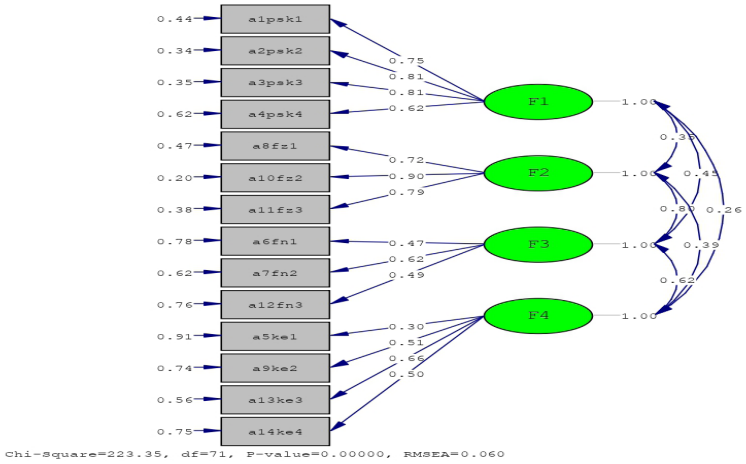

F1 = Psychological; F2 = Physical; F3 = Financial/Economic; F4 = Control/Influence

Figure 1. *Adolescent-to-Parent Violence Scale – Mother Form CFA Path Diagram*

As statistically significant and positive correlations were identified, a second-order Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted to examine whether the factors collectively represent a broader subdimension of "violence toward parents," taking into account the relevant literature and the original structure of the scale. The results of the second-order CFA also indicated a good model fit (χ^2/df = 3.14; RMSEA [90% CI] = 0.060 [0.052–0.069]; SRMR = 0.052; CFI = 0.96; NNFI = 0.95; AGFI = 0.92; GFI = 0.95). When the factor loadings among the dimensions were examined, the following values were observed: 0.35 between psychological and physical, 0.45 between psychological and financial/economic, 0.26 between psychological and control/influence, 0.80 between physical and financial/economic, 0.39 between physical and control/influence, and 0.62 between financial/economic and control/influence. According to Cohen's (1988) classification of effect sizes (0.10 = small, 0.30 = medium, 0.50 = large), these relationships indicate medium to large effect sizes among the factors. However, Gignac and Szodorai (2016) criticized Cohen's thresholds for being overly strict, noting that correlation coefficients rarely reach 0.50 in practice. They suggested that correlations of 0.10, 0.20, and 0.30 can be considered relatively small, typical, and relatively large, respectively.

To evaluate the reliability of the mother form of the scale, Cronbach's alpha internal consistency coefficients were calculated. The alpha values were found to be 0.83 for the psychological subdimension, 0.83 for the physical subdimension, 0.51 for the financial/economic subdimension, and 0.54 for the control/influence subdimension. The overall internal consistency coefficient of the scale was calculated as 0.77.

Father Form

Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted to assess the cultural validity of the Adolescent-to-Parent Violence Scale – Father Form within the Turkish context. The results of the first-order CFA indicated a good model fit (χ^2/df = 3.43; RMSEA [90% CI] = 0.064 [0.056–0.073]; SRMR = 0.052; CFI = 0.96; NNFI = 0.94; AGFI = 0.92; GFI = 0.94). The factor loadings of the items ranged from 0.19 to 0.84, and significant correlations among the factors were observed (Figure 2).

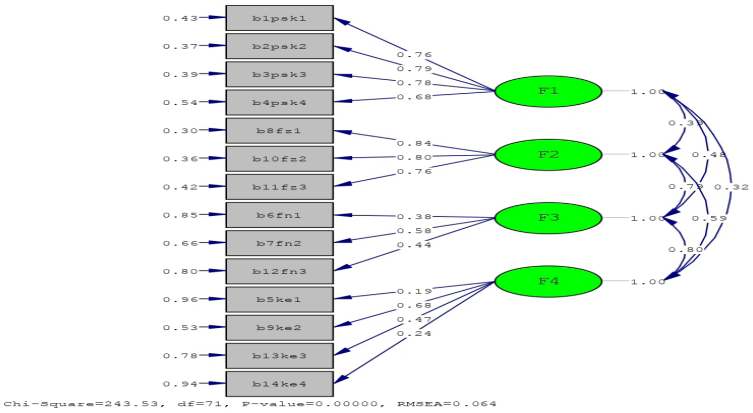

F1 = Psychological; F2 = Physical; F3 = Financial/Economic; F4 = Control/Influence

Figure 2. *Adolescent-to-Parent Violence Scale – Father Form CFA Path Diagram*

As in the mother form, statistically significant and positive relationships were identified, prompting a second-order Confirmatory Factor Analysis (CFA) to examine whether the factors collectively represent a broader subdimension of "violence toward parents," based on the relevant literature and the original structure of the scale. The second-order CFA results also indicated a good model fit (χ^2/df = 3.35; RMSEA [90% CI] = 0.063 [0.055–0.072]; SRMR = 0.053; CFI = 0.96; NNFI = 0.95; AGFI = 0.92; GFI = 0.94).

To assess the reliability of the father form of the scale, Cronbach's alpha internal consistency coefficients were calculated. The alpha values for the subdimensions were as follows: psychological = 0.84, physical = 0.84, financial/economic = 0.41, and control/influence = 0.48. The overall internal consistency coefficient of the scale was calculated as 0.76.

Adolescent-to-Parent Violence Scale – Reasons Subscale

To evaluate the cultural validity of the Reasons Subscale of the Adolescent-to-Parent Violence Scale, a first-order Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted. The initial CFA results indicated a poor model fit (χ^2/df = 7.58; RMSEA [90% CI] = 0.11 [0.090–0.12]; SRMR = 0.054; CFI = 0.92; NNFI = 0.88; AGFI = 0.89; GFI = 0.94). In order to improve model fit, modification indices were examined. Based on these suggestions, an error covariance was added between items 4 and 5 within the proactive subdimension. Following this modification, the model fit improved significantly and demonstrated a good fit with the data (χ^2/df = 3.51; RMSEA [90% CI] = 0.065 [0.048–0.083]; SRMR = 0.042; CFI = 0.97; NNFI = 0.95; AGFI = 0.95; GFI = 0.97). The factor loadings ranged from 0.36 to 0.63, and significant relationships were observed among the factors (Figure 3).

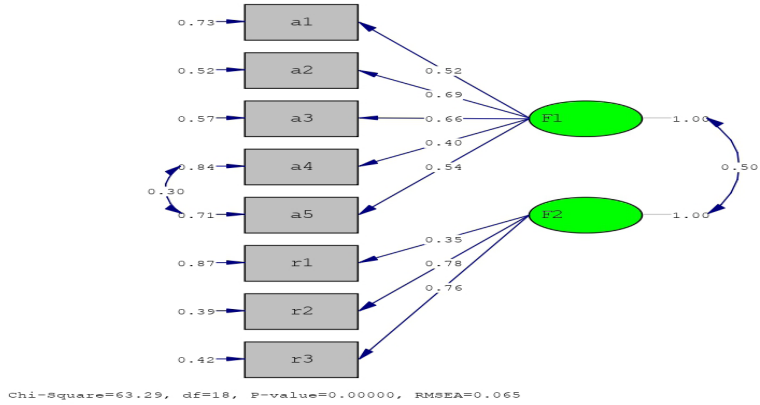

F1 = Proactive, F2 = Reactive

Figure 3. *Adolescent-to-Parent Violence Reasons Scale – CFA Path Diagram*

To assess the reliability of the Reasons Subscale of the Adolescent-to-Parent Violence Scale, Cronbach's alpha internal consistency coefficients were calculated. The Cronbach's alpha values were 0.71 for the proactive subdimension and 0.60 for the reactive subdimension.

DISCUSSION, CONCLUSION, AND RECOMMENDATIONS

This study aimed to conduct the validity and reliability analysis of the Adolescent-to-Parent Violence Scale, developed by Contreras et al. (2019), within the context of Turkish culture. To this end, permission for adaptation was first obtained from Contreras, and linguistic equivalence was tested. For the assessment of

linguistic equivalence, the translation was reviewed by a lecturer from the Department of English and two faculty members from the Department of Psychological Counseling and Guidance who were proficient in English, to ensure that no semantic loss occurred. The opinions of five experts in the concept of "violence" were obtained regarding whether the items adequately measured the relevant subdimensions and whether they were suitable for the sample group. Based on their feedback, a pilot study was conducted with 30 adolescents aged 12 to 18 to assess item clarity, readability, and the time required to complete the questionnaire (Crocker & Algina, 1986). Following the pilot study, the final version of the scale was administered to a different sample group to evaluate its validity and reliability in Turkish culture. For the purpose of examining validity and reliability, the data were first entered into SPSS 20, and outliers and missing values were checked. Subsequently, Confirmatory Factor Analysis (CFA) was performed using LISREL 8, and Cronbach's alpha internal consistency coefficients were calculated. In the original scale, total scores were not calculated separately for the mother and father forms. In this study, second-order CFA was also conducted to examine whether total scores could be derived (Çarkçı, 2020; Erkuş, 2022).

The results of the first-order Confirmatory Factor Analysis (CFA) for the Adolescent-to-Parent Violence Scale – Mother Form indicated a good model fit with the data ($\chi^2/df = 3.14$; RMSEA [90% CI] = 0.060 [0.052–0.069]; SRMR = 0.052; CFI = 0.96; NNFI = 0.95; AGFI = 0.92; GFI = 0.95). A χ^2/df value below 5 indicates a good fit; RMSEA and SRMR values below 0.08 indicate a good fit; CFI, NNFI, and GFI values above 0.95 suggest excellent fit; and an AGFI value above 0.90 reflects good fit. These results are consistent with both the original version of the scale and the Chilean adaptation study. The second-order CFA also indicated a good model fit ($\chi^2/df = 3.14$; RMSEA [90% CI] = 0.060 [0.052–0.069]; SRMR = 0.052; CFI = 0.96; NNFI = 0.95; AGFI = 0.92; GFI = 0.95), demonstrating that a total score can be obtained for the Mother Form (Crocker & Algina, 1986). Regarding the reliability of the Mother Form, Cronbach's alpha internal consistency coefficients were calculated for the subdimensions: psychological = 0.83, physical = 0.83, financial/economic = 0.51, and control/influence = 0.54. The psychological and physical subscales demonstrate high reliability with alpha values above 0.80. Although the financial/economic and control/influence subscales fall below 0.60, and are thus considered acceptable, they show lower reliability compared to the other factors. Similar results were reported in the original scale and the Chilean adaptation, possibly due to the greater difficulty in capturing these two forms of violence relative to others. It is therefore recommended that future studies consider adding new items related to these two factors. The overall Cronbach's alpha coefficient for the scale was 0.77, which is also consistent with the results from both the original and Chilean versions of the scale.

The first-order Confirmatory Factor Analysis (CFA) results for the Adolescent-to-Parent Violence Scale – Father Form demonstrated good model fit with the data (χ^2/df = 3.43; RMSEA [90% CI] = 0.064 [0.056–0.073]; SRMR = 0.052; CFI = 0.96; NNFI = 0.94; AGFI = 0.92; GFI = 0.94). A χ^2/df value below 5 indicates a good fit; a CFI above 0.95 reflects excellent fit; and NNFI, AGFI, and GFI values above 0.90 indicate good fit. Similar results were reported in both the original scale and the Chilean adaptation study. The second-order CFA results also revealed a good fit (χ^2/df = 3.35; RMSEA [90% CI] = 0.063 [0.055–0.072]; SRMR = 0.053; CFI = 0.96; NNFI = 0.95; AGFI = 0.92; GFI = 0.94), indicating that a total score can be derived for the Father Form as well (Crocker & Algina, 1986). In terms of reliability, Cronbach's alpha coefficients for the subdimensions were as follows: psychological = 0.84, physical = 0.84, financial/economic = 0.41, and control/influence = 0.48. As in the Mother Form, the financial/economic and control/influence subdimensions showed lower reliability compared to the other two. However, item factor loadings exceeding 0.40 were considered acceptable. Similar low reliability values for financial/economic and control/influence dimensions were also observed in the original and Chilean versions of the scale. The overall Cronbach's alpha coefficient for the Father Form was 0.76, which is consistent with previous findings. In both the mother and father forms, the findings related to financial/economic violence and control/influence were lower. This may be due to the limited awareness of adolescents in the study group regarding such behaviors. Since the control/influence subdimension was only recently introduced by Contreras et al. (2019), there is still a lack of sufficient studies on this construct in the literature. It is recommended that future research includes more studies on these dimensions and that additional items be developed to improve the measurement of financial/economic and control/influence violence across different socioeconomic and cultural contexts, thereby strengthening validity and reliability assessments.

Adolescent-to-Parent Violence Scale – Reasons Subscale

A first-order Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted to examine the cultural validity of the reasons subscale of the Adolescent-to-Parent Violence Scale within the Turkish context. The initial results indicated a poor model fit (χ^2/df = 7.58; RMSEA [90% CI] = 0.11 [0.090–0.12]; SRMR = 0.054; CFI = 0.92; NNFI = 0.88; AGFI = 0.89; GFI = 0.94). In order to remain faithful to the structure of the original scale, item removal was avoided, and modification was preferred. As a result, an error covariance was added between items 4 and 5 of the proactive factor (Crocker & Algina, 1986). Following this modification, the model fit improved significantly, indicating a good model-data fit (χ^2/df = 3.51; RMSEA [90% CI] = 0.065 [0.048–0.083]; SRMR = 0.042; CFI = 0.97; NNFI = 0.95; AGFI = 0.95; GFI = 0.97). The modified model also showed good fit in both the original scale and the Chilean adaptation study. Regarding the reliability of the Reasons Subscale, Cron-

bach's alpha coefficients were calculated as 0.71 for the proactive factor and 0.60 for the reactive factor. Similar results were also reported in both the original version and the Chilean adaptation. These findings suggest that the Adolescent-to-Parent Violence Scale can be considered a valid and reliable instrument for use in the Turkish cultural context.

All measurements in this study are based solely on adolescents' self-reports. Therefore, incorporating parental reports could provide a more comprehensive understanding of adolescent-to-parent violence. The sample in this study consisted of adolescents from a specific socioeconomic and cultural background. Future studies may benefit from expanding the sample to include diverse socioeconomic and cultural groups. Additional research aimed at developing the financial/economic and control/influence subdimensions could enhance our understanding of adolescent-to-parent violence. Future research could also explore correlational studies examining the relationship between adolescent-to-parent violence and various constructs (e.g., empathy, tolerance, or general aggression levels). Longitudinal studies focusing on changes in parent-child relationships during the transition from adolescence to adulthood could also provide valuable insights. The findings of this study indicate that the scale is a valid tool for evaluating adolescent-to-parent violence in a brief and accessible format.

ACKNOWLEDGMENTS AND DECLARATIONS

We would like to thank all the students who contributed to this study.

CONFLICT OF INTEREST

The authors declare that there is no personal or financial conflict of interest related to this study.

AUTHOR CONTRIBUTIONS

Study Design: AÖ(50%), ADÖÖ(50%)

Data Collection: AÖ(100%)

Statistical Analysis: AÖ(50%), ADÖÖ(50%)

Manuscript Preparation: AÖ(50%), ADÖÖ(50%)

REFERENCES

Agnew, R., & Huguley, S. (1989). Adolescent violence towards parents. *Journalof Marriage and the Family, 51*, 699-711.

Arias-Rivera, S., & García, V. H. (2020). Theoretical framework and explanatory factors for child-to-parent violence: A scoping review. *Anales de psicología/annals of psychology, 36(2),* 220-231. doi:https://doi.org/10.6018/analesps.338881

Beckmann, L., Bergmann, M. C., Fischer, F., & Mößle, T. (2017). Risk and protective factors of child-to-parent violence: A comparison between physical and verbal aggression. *Journal of Interpersonal Violence, 36(3-4),* NP1309-1334NP. doi:https://doi.org/10.1177/0886260517746129

Büyüköztürk, Ş. (2022). *Data analysis handbook for social sciences: Statistics, research design, SPSS applications and interpretation* (29th ed.). Pegem Academy.

Calvete, E., Gámez-Guadix, M., Orue, I., González-Diez, Z., de Arroyabe, E. L., Sampedro, R., . . . Borrajo, E. (2013). Brief report: the adolescent child-to-parent aggression questionnaire: An examination of aggressions against parents in spanish adolescents. *Journal of Adolescence, 36(6),* 1077-1081. doi:https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2013.08.017

Calvete, E., Orue, I., & Gámez-Guadix, M. (2013). Child-to-parent violence: Emotional and behavioral predictors. *Journal of Interpersonal Violence, 28(4),* 755-772. doi:https://doi.org/10.1177/0886260512455869

Cohen, J. (1988). Statistical power analysis for the behavioral sciences (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Condry, R., & Miles, C. (2014). Adolescent to parent violence: Framing and mapping a hidden problem. *Criminology & Criminal Justice, 14(3),* 257-275. doi:https://doi.org/10.1177/1748895813500155

Contreras, L., & Cano-Lozano, M. C. (2014). Family profile of young offenders who abuse their parents: A comparison with general offenders and non-offender adolescents. *Journal of Family Violence, 29,* 901-910. doi:https://doi.org/10.1007/s10896014-9637-y

Contreras, L., & Cano-Lozano, M. C. (2015). Exploring psychological features in adolescents who assault their parents: A different profile of young offenders?. *The Journal of Forensic Psychiatry Psychology, 26,* 224-241. doi:https://doi.org/10.1080/14789949.201

Contreras, L., & Cano-Lozano, M. C. (2016a). Child-to-parent violence: the role of exposure to violence and its relationship to social-cognitive processing. *The European Journal of Psychology Applied to Legal Context, 2,* 43-50. doi: https://doi.org/10.1016/j.e

Contreras, L., Bustos-Navarrete, C., & Cano-Lozano, M. C. (2019). Child-to-parent violence questionnaire (CPV-Q): Validation among Spanish adolescents. *International Journal Of Clinical And Health Psychology, 19(1),* 67-74. doi:https://doi.org/10.1016/j.ijchp.2018.09.001

Cottrell, B. (2001). *Parent abuse: The abuse of parents by their teenage children.* Canada: Family Violence Prevention Unit, Health Canada.

Crocker, L., & Algina, J. (1986). *Introduction to classical and modern test theory.* Orlando, FL 32887: Holt, Rinehart and Winston, 6277 Sea Harbor Drive.

Çarkçı, J. (2020). *Scale development guide in social sciences.* Çizgi Bookstore.

Çetin, H. (2011). Validity and reliability study of the attitude toward violence scale for adolescents. *Elementary Education Online*, *10*(1), 68-79.

Demirbağ-Bolat, S. (2010). *Investigation of 6th grade elementary school students' attitudes toward violence and bully-victim situations in terms of domestic violence* [Unpublished master's thesis]. Gaziosmanpaşa University, Institute of Social Sciences.

Deniz, Z. (2007). The adaptation of psychological scales. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences*, *40*(1), 1-16. https://doi.org/10.1501/Egifak_0000000180

Durmuş, E. (2013). Violence at school from the adolescent perspective and solution suggestions. *E-International Journal of Educational Research*, *4*(3), 41-57.

Edenborough, M., Jackson, D., Mannix, J., & Wilkes, L. M. (2008). Living in the red zone: the experience of child-to-mother violence. *Child & Family Social Work, 13(4),* 464-473. doi: https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2008.00576.x

Edenborough, M., Wilkes, L. M., Jackson, D., & Mannix, J. (2011). Development and validation of the child-to-mother violence scale. *Nurse Researcher, 18(2),* 63-76. doi:DOI: 10.7748/nr2011.01.18.2.63.c8285

Erkuş, A. (2022). *Measurement and scale development in psychology-I* (6th ed.). Pegem Academy Publishing.

Gürkan, H., Atabay, E., & Gezgin, D. M. (2022). Digital violence among high school students: The relationship between cyberbullying, smartphone addiction and media literacy. *Trakya Journal of Education*, *12*(3), 1799-1820. https://doi.org/10.24315/tred.1115385

Gignac, G. E., & Szodorai, E. T. (2016). Effect size guidelines for individual differences researchers. *Personality and individual differences,* 102, 74-78.

Hambleton, R. K., & Patsula, L. (1998). Adapting tests for use in multiple languages and cultures. *Social indicators research*, 45, 153-171.

Ibabe, I., & Jaureguizar, J. (2010). Child-to-parent violence: Profile of abusive adolescents and their families. *Journal of Criminal Justice, 38(4),* 616–624. doi:https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2010.04.034

Jiménez-García, P., Pérez, B., Contreras, L., & Cano-Lozano, M. C. (2020). Analysing child-to-parent violence in Chilean adolescents: Prevalence and reasons. *Current Psychology, 11,* 1-12. doi:https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.590097

Kaya, F., & Bilgin, H. (2012). Turkish adaptation of exposure to violence scales: Validity and reliability study in high school students. *Anatolian Journal of Psychiatry*, *13*(2), 151-157.

Looman, W., & Farrag, S. (2009). (2009). Psychometric properties and cross-cultural equivalence of the Arabic Social Capital Scale: Instrument development study. *International Journal of Nursing Studies, 46*, 45-54. doi:https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2008.07.010

Margolin, G., & Baucom, B. R. (2014). Adolescents 'Aggression to parents: longitudinal links with parents' physical aggression. *Journal of Adolescent Health, 55(5),* 645-651. doi:https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2014.05.008

Pallant, J. (2020). SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using IBM SPSS. *Taylor & Francis*.

Pışkın, M., Atik, G., Çınkır, Ş., Öğülmüş, S., Babadoğan, C., & Çokluk, Ö. (2014). The development and validation of the teacher violence scale. *Eurasian Journal of Educational Research*, 1-20. https://doi.org/10.14689/ejer.2014.56.3

Raine, A., Dodge, K., Loeber, R., Gatzke-Kopp, L., Lynam, D., Reynolds, C. S.-L., & Liu, J. (2006). The Reactive–Proactive Aggression Questionnaire: Differential correlates of reactive and proactive aggression in adolescent boys. *Aggressive Behavior: Official Journal of the International Society for Research on Aggression, 32(2),* 159-171. doi:https://doi.org/10.1002/ab.20115

Routt, G., & Anderson, L. (2011). Adolescent violence towards parents. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma, 20(1),* 1-19. doi:https://doi.org/10.1080/10926771.2011.537595

Sezer, Ö. (2008). Turkish adaptation of the acceptance of couple violence scale: Validity and reliability studies. *İnönü University Journal of the Faculty of Education*, *9*(16), 1-15.

Straus, M. A., & Douglas, E. M. (2004). A short form of the Revised Conflict Tactics Scales, and Typologies for Severity and Mutuality. *Violence and Victims, 19(5),* 507-520. doi:https://doi.org/10.1891/vivi.19.5.507.63686

Tabachnick, B. G., Fidell, L. S., & Ullman, J. B. (2013). Using multivariate statistics (Vol. 6, pp. 497-516). *Boston, MA: Pearson*.

Türk, T., Kocatürk, M., & Koç, S. (2020). Turkish adaptation of the Violence Experience Scale-revised form: Validity and reliability study. *Trakya Journal of Education*, *10*(2), 505-518. https://doi.org/10.24315/tred.614768

Üçok Demir, N., Irmak, M. Y., Murat, D., & Perdahlı Fiş, N. (2016). Presence of dating violence in adolescent forensic cases who experienced sexual abuse. *Anatolian Journal of Psychiatry*, *17*(3), 240-247. https://doi.org/10.5455/apd.210566

Walsh, J. A., & Krienert, J. L. (2009). A decade of child-initiated family violence: comparative analysis of child—parent violence and parricide examining offender, victim, and event characteristics in a national sample of reported incidents. *Journal of Interpersonal Violence, 24(9),* 1995-2005. doi:https://doi.org/10.1177/0886260508323661

Yalin Sapmaz, S. ,Ozek Erkuran, H. ,Ergin, D. ,Ozturk, M., Sen Celasin, N. , Karaarslan, D. , Koroglu, E. ,ve Aydemir, O. (2017). Validity and reliability of the Turkish Version of the DSM-5 "Severity Measure for Agoraphobia-child age 11–17. *Dusunen Adam The Journal of Psychiatry and Neurological Sciences*, (30), 217-223. doi: 10.5350/DAJPN2017300305

Yıldırım, İ., & Kızmaz, Z. (2019). The relationship between domestic violence and students' academic achievement: A study on secondary school students. *Mukaddime Journal*, *10*(2). https://doi.org/10.19059/mukaddime.551026

❋❋❋